

**WILLARD WIGAN:
'BRON VAN INSPIRATIE
VOOR AL DIE MENSEN DIE
NIET STANDAARD PASSEN IN
HET ONDERWIJSSYSTEEM.'**

Willard Wigan met zelfgemaakt gereedschap.

In de wonderlijke wereld van Willard Wigan is niets onmogelijk. Hij wordt wel het achtste wereldwonder genoemd. Zijn kunstcreaties zijn onzichtbaar voor het blote oog. Op school werd hij aanvankelijk uitgemakt voor alles wat mooi en lelijk is. “Vanwege mijn dyslexie werd ik letterlijk voor de klas gezet als een voorbeeld van een mislukkeling. Ik kon lezen noch schrijven, werd als dom gezien en het zou nooit iets met mij worden. Ik besloot hier niet naar te luisteren en creëerde mijn eigen wereld”, aldus Wigan die inmiddels wereldberoemd is als schepper van kunstwerken die mensen laten zien dat de kleinste dingen in het leven de grootste impact op de wereld hebben.

Onderschat nooit wat je niet kunt zien

TEKST IVO VALKENBURG | BEELD WILLARD WIGAN

Wigan paste niet in het keurslijf van klaslokaal en samenleving en besloot op zoek te gaan naar een andere wereld waarin hij zichzelf wel kon zijn. “Mijn reis begon op vijfjarige leeftijd. Mijn moeder bracht me naar school en nam op het schoolplein afscheid van me. Zonder dat ze het in de gaten had, liep ik stiekem terug en verschool me in een schuurtje in de tuin. Toen mijn moeder ontdekte dat ik spijbelde en begreep hoeveel moeite ik had met de manier waarop ik op school werd behandeld, kreeg ik geen straf. Wel stuurde ze me terug naar school, maar gaf me tegelij-

kertijd de ruimte om mijn leven te leven. Ik zag bijvoorbeeld dat een hond een mierenhoop had beschadigd. Uit compassie maakte ik kleine huisjes voor de mieren. Als gereedschap gebruikte ik een scheermesje van mijn va-

der en bouwde een heel dorp, zelfs met een ophaalbrug voor het paleis van de koningin. Ik voerde hele gesprekken met de mieren en gaf ze honing en suiker. Toen mijn moeder dit zag, was ze overweldigd van verwondering en stimuleerde me door te gaan. ‘Als het niet klein genoeg is, dan is het niet groot genoeg. Hoe kleiner je werkt, hoe groter je naam’, zei ze.”

“Ik was niet meer te stoppen. Iedere keer als ik iets aan mijn moeder liet zien, dan zei ze: ‘Ah, dat is te groot, veel te groot’. Ze prikkelde me doorlopend om mezelf te verbeteren. Tegelijkertijd maakte mijn moeder me duidelijk dat ik goed was zoals ik ben. Dit had ik op school nooit gehoord. Daar werd ik

**“ZORG ER ALTIJD VOOR DAT
WAT VOOR JE LIGT IN HET
LEVEN BETER IS DAN WAT JE
HEBT ACHTERGELATEN”**

De primeur voor het New Financial Magazine.

voor straf achterin de klas gezet. Maar voor mij was het geen straf, want ik kon naar buiten kijken. Ik zag vlinders, spinnetjes en de kleine wereld van insecten. Het was alsof ik naar Disney Land werd gestuurd. Toen ik later mijn kleine kunstwerkjes op het schoolplein deelde met andere kinderen proefde ik hun enthousiasme. Voor het eerst werd ik gezien.”

GUINNESS RECORDBOEK

De microscopische kunstwerken van Wigan zijn veelal kleiner dan een menselijke bloedcel en niet groter dan 1/13 deel van een rijstkorrel. “Je hebt geluk. Je treft me net na het breken van een nieuw record. Ik heb zojuist veertien

kamelen in het oog van een naald geplaatst. Het New Financial Magazine mag de primeur in Nederland hebben!”

Enkele van zijn records zijn vermeld in *The Guinness Book of Records* en maken deel uit van internationaal erkende records op het gebied van menselijke verrichtingen. Zijn eerste wereldrecord stamt uit 2002 voor het kleinste beeldhouwwerk ooit gemaakt door een menselijke hand. Het gaat om een 24-karaats gouden motorfiets, geplaatst in een ‘uitgeboorde’ nekhaar van Wigan zelf. Zijn tweede wereldrecord is een uit Kevlar gesneden beeld, dat hij heeft geplaatst in een uitgehold gedeelte van een eigen baardstoppel. Het zou in een menselijke embryo passen.

“Het was een grote eer om Koningin Elizabeth II in haar officiële residentie Buckingham Palace een 24-karaats gouden kroon met geslepen diamant op de kop van een speldenknop aan te bieden. Het kunstwerk heeft een diameter van 2 millimeter. Toen ik erachter kwam dat ik een koninklijke onderscheiding zou ontvangen, wilde ik iets teruggeven als cadeau voor de koningin, dus maakte ik voor haar een kleine replica van haar eigen kroon. Ze was stomverbaasd toen ze het zag en vertelde me dat het een van de meest ongelooflijke geschenken was die ze ooit had gekregen. Ze heeft me tweemaal een brief geschreven waarin ze zich verwonderde over het gegeven dat zoiets kleins zoveel voor haar betekent.”

MENSELIJKE CREATIEKRACHT

Deze kleinste sculpturen ter wereld zijn tegelijkertijd sterk en bijna onvergankelijk. Kevlar, nylon, katoen, microscopisch gesneden houtsnippers en stukjes spinnenwebben zijn enkele van de materialen die worden gebruikt om de microsculpturen te maken. Wigans ge-

**“IK KAN ALLEEN CREËREN ALS MIJN LICHAAM EN GEEST
HELEMAAL STIL ZIJN. DE FEITELIJKE CREATIE VINDT PLAATS
IN DE STILTE VAN HET CENTRUM TUSSEN TWEE HARTSLAGEN.**

reedschap is met de hand gemaakt en reikt van een haar van een dode vlieg tot een van zijn eigen oogwimpers. Tijdens exposities kunnen mensen het werk alleen zien via dure onderzoeksmicroscopen. Vaak bevinden de kunstwerken zich op een speldenknop of in het oog van een naald.

“Het scheppingsproces is alsof je met een naald in een ballon prikt zonder dat de ballon knapt. Het is moeilijk en uitputtend. Ik geniet alleen van het resultaat. Het proces van het maken is soms bijna letterlijk om gek van te worden. Wat me voortbeweegt, is de liefde voor het werk, de liefde voor mensen en de wil om mensen hun eigen creatiekracht te laten voelen. Net als topsporters ben ik nooit tevreden. De lat kan altijd hoger worden gelegd, een volgend record moet gebroken worden. Mocht er ooit een moment komen dat ik tevreden ben, dan stop ik ermee. Ondertussen moet ik extreem stil werken, alsof ik bijna overleden ben. De externe krachten zijn zo groot. Denk bijvoorbeeld aan statische elektriciteit of een lichte beweging van het oppervlak. Ik kan alleen creëren als mijn lichaam en geest helemaal stil zijn. De feitelijke creatie vindt plaats in de stilte van het centrum tussen twee hartslagen. Alleen op die manier kan ik mijn hand stilhouden.”

Wigan traint zichzelf al een leven lang om in deze meditatieve staat te kunnen komen, waarbij hij zijn hartslag vertraagt en een volledige coherentie tussen zijn hart, lichaam en denkgest weet te realiseren. Vrij van zijn eigen gedachten en persoonlijkheid maakt hij zichzelf tot een instrument van het scheppend vermogen. Het is een inspirerend voorbeeld van een mens die bewust de inzichten van de kwantummechanica praktisch toepast. De kwantummechanica laat immers zien dat er een rechtstreeks verband is tussen de creatie en de beïnvloeding van het leven door de mens. Met ons bewustzijn, onze ziel en denkvermogen geven we vorm aan de wereld om ons heen. Voor Wigan is het duidelijk. Hij

Mount Rushmore in het oog van een naald.

Cadeau voor Koningin Elisabeth II.

“Een schilderij van Picasso naast een lucifer.”

kiest er heel bewust voor om schepper te zijn van 's werelds kleinste kunstwerken en moedigt mensen daarbij aan om hun eigen talenten te ontdekken en te onwikkelen.

DOORZETTINGSVERMOGEN

“In het creatieproces gaat er zoveel fout. Ik zit vaak 16 tot 18 uur per dag te werken aan een paar kleine onderdelen voor een kunstwerkje. En dat wekenlang. Het werkt alleen als ik volkomen stil ben, lichamelijk en geestelijk. Overal liggen risico's op de loer. Ik heb bijvoorbeeld wel eens vergeten mijn adem in te houden en een kunstwerkje ingeademd. Of er landt een vlieg op het kunstwerkje. In zo'n 75 procent van de tijd gaat het fout en dan moet er opnieuw een balans worden gevonden. Daarvoor moet ik mezelf compleet wegcijferen. Het is de kunst om in het leven onze fouten en vergissingen te verwelkomen. Om ze een les te laten zijn.

Om te weten waar het mis is gegaan en ervoor te zorgen dat het niet nog een keer gebeurt. Falen is een instrument om te leren. Het goede nieuws: ik ben nu 64 jaar en word beter en beter. De gouden sleutel vormt het doorzettingsvermogen om te willen creëren voorbij het schijnbaar onmogelijke. Ik gebruik geen nanotechnologie. Het is geen ma-

chine die het werk maakt. Het is allemaal gemaakt met mijn handen, de kleinste handgemaakte kunstwerken in de geschiedenis.”

KRACHT VAN DE NATUUR

“Ik mag dan wel niet kunnen lezen of schrijven, ik kan wél praten. Mijn moeder stimuleerde me om te zien wat ik wél kan. ‘Zorg ervoor dat je daarin het beste wordt’, zei ze. Mijn leraren begrepen me niet, net zoals vandaag de dag miljoenen kinderen met ‘leerachterstanden’ niet worden begrepen. In mijn tijd was autisme nog niet gediagnosticeerd. Mijn lichaam was op school, maar in mijn hoofd was ik ergens anders. Ik ben weggerend van school, had geen zin om verder te worden ontmoet om mijn leven te leiden. Hierdoor heb ik de blauwdruk van mijn leven ontdekt. Ik wist dat er een andere weg was, ging op zoek naar rust en vrede en dook de natuur in. Aan de rand van het

**“HET SCHEPPINGSPROCES
IS ALSOF JE MET EEN
NAALD IN EEN BALLON
PRIKT ZONDER DAT DE
BALLON KNAPT”**

water ervaarde ik gelukzaligheid door te kijken naar de drakenvliegen, de vlinders en door te luisteren naar het tjilpen van de vogels. Ik voelde de zon op mijn gezicht en ontdekte waarnaar ik op zoek was: het leven. Niet door iets te doen, maar gewoon door het te ervaren. Het was een geschenk uit de hemel.”

BIJZONDERE MENSEN

“Ik hoop dat het delen van mijn werk en levenservaringen een bron van in-

spiratie mag zijn en al die mensen mag bereiken die niet standaard passen in het onderwijssysteem. Ik wil deze mensen, die niet in de reguliere systemen passen, aanmoedigen om hun eigen stappen te zetten. We spreken vaak over ‘beperkingen’, terwijl alleen onze manier van kijken beperkt is. Er is zoveel wél mogelijk. We oordelen zo snel. Als we twee mensen zien – de één met veel onderwijs, de ander met weinig – zijn we geneigd te denken dat degene met méér onderwijs beter is. Het zegt ech-

ter helemaal niets over wat we doen en wie we zijn. Ook zegt het niets over de kwaliteit van leven van beide mensen. ‘Niets’ bestaat helemaal niet. Er is altijd iets, ook al denken we van niet. Onze ogen zien maar een stukje van alles dat er te zien valt. Meestal menen we zeker te weten wat we zien, zonder echt te weten wat we waarnemen. Onderschat nooit iets wat je niet kunt zien.” ■

Meer informatie: www.willardwiganmbe.com

GEZOCHT: HYPOTHEEKVERSTEKKER VOOR HET KLEINSTE HUIS

's Werelds kleinste huis met tuin op een speldenknop is een recent kunstwerk van Willard Wigan en dat huis staat te koop. Wigan hoopt via het New Financial Magazine een geldverstrekker te vinden voor een hypotheek op dit huis. “Het zou een geweldig statement zijn om juist het kleine te eren”, zegt Wigan, “met een grote kans op belangstelling van de wereldpers. Misschien een idee voor een Nederlandse geldverstrekker?”

